

Bài 5

YÊU THƯƠNG CON NGƯỜI

I – CÂU HỎI VÀ BÀI TẬP

1. Em hiểu thế nào là yêu thương con người ?

.....
.....

2. Hãy nêu những biểu hiện của lòng yêu thương con người và những biểu hiện trái với lòng yêu thương con người trong cuộc sống.

.....
.....
.....

3. Lòng yêu thương con người có ý nghĩa như thế nào đối với mỗi con người và đối với xã hội ?

.....
.....
.....

4. Em đã làm gì thể để hiện lòng yêu thương con người của mình ?

.....
.....
.....

5. Hành vi nào dưới đây thể hiện lòng yêu thương con người ?

- A. Quan tâm, giúp đỡ những người đã giúp đỡ mình, còn những người khác thì không quan tâm.
- B. Luôn nghĩ tốt và bênh vực tất cả mọi người, kể cả những người làm điều xấu, điều ác.
- C. Giúp đỡ người khác một cách vô tư, không mong sự trả ơn.
- D. Giúp đỡ người khác để được giúp đỡ lại.

6. Em tán thành hoặc **không** tán thành những ý kiến nào dưới đây ?

Ý kiến	Tán thành	Không tán thành
A. Chỉ cần yêu thương ông bà, bố mẹ và những người thân của mình.		
B. Người biết yêu thương con người sẽ không làm hại đến người khác.		
C. Tích cực tham gia các hoạt động từ thiện là thể hiện lòng yêu thương con người.		
D. Sự ban ơn và lòng thương hại làm giảm giá trị con người.		
E. Yêu thương con người là truyền thống tốt đẹp của dân tộc ta.		

7. Những câu ca dao, tục ngữ nào dưới đây nói về lòng yêu thương con người ?

- A. Thương người như thể thương thân
- B. Một cây làm chẳng nên non, ba cây chụm lại nên hòn núi cao.
- C. Bầu ơi thương lấy bí cùng, tuy rằng khác giống nhưng chung một giàn.
- D. Lời nói, gói vàng
- E. Trâu buộc ghét trâu ăn
- G. Một con ngựa đau, cả tàu bỏ cỏ
- H. Thuốc đắng dã tật, sự thật mất lòng
- I. Lá lành đùm lá rách

8. Trong khu tập thể, bác Thu là một người khoẻ mạnh và tốt bụng. Nhưng trong một lần bị tai nạn giao thông, bác bị thương ở chân và từ đó bác phải đi tập tĩnh. Một số trẻ con trong khu tập thể thường chế giễu, nhại dáng đi của bác và gọi bác là "bà chấm phẩy".

Câu hỏi :

- 1/ Em suy nghĩ gì về hành vi của một số bạn nhỏ trong khu tập thể của bác Thu ?
- 2/ Em sẽ góp ý cho các bạn ấy như thế nào ?

9. Nhà trường phát động đợt quyên góp ủng hộ người nghèo và đồng bào bị bão lụt. Ở lớp Nam, các bạn ủng hộ tiền và rất nhiều quần áo. Riêng Nam nhà nghèo nên mặc dù rất muốn tham gia, Nam cũng chỉ đóng góp được một số ít sách vở và quần áo cũ. Các bạn trong lớp phê bình Nam làm ảnh hưởng đến thành tích của lớp và cho rằng Nam không biết yêu thương, giúp đỡ người khác.

Câu hỏi :

Theo em, các bạn phê bình Nam như vậy có đúng không ? Vì sao ?

10. Dì tôi đã nhét vào đầu tôi hàng núi những điều thần bí, cao siêu : Có một đấng tối cao đang dò xét, quan sát từng hành động, từng suy nghĩ của chúng ta. Điều đó làm tôi luôn luôn lo sợ. Đến mức có một hôm đi trên đường, tôi thấy một người đàn ông tiêu tuy, đứng co rúm trên vỉa hè, tôi đã đạp xe qua một quãng dài vẫn phải quay lại để hỏi xem ông ta có cần giúp đỡ gì không ? Tất cả vì tôi sợ có một lúc nào đó, tôi cũng bị bỏ rơi, bơ vơ như kẻ tội nghiệp kia.

Câu hỏi :

1/ Lý do gì khiến nhân vật trong tình huống trên thấy phải giúp đỡ người đàn ông tội nghiệp ?

2/ Hành động đó có phải xuất phát từ lòng yêu thương con người không ? Vì sao ?

11. Ông ta nằm ngã gục ở dưới gốc cây bàng, mồm sùi bọt, quần áo bẩn kết đất cát. Bọn tôi ngồi trong cửa hàng, cũng có đứa trong bọn định chạy ra nhưng lại thôi. Ông ta trông bẩn và kinh quá. Lát sau con bé nhà bên cạnh ngó ra, nó hét lên, ngay lập tức nó kéo ông cùng nó và gọi xích lô, khiêng ông ta đến bệnh viện. Một ông già và một đứa trẻ con, trong khi bọn tôi toàn thanh niên lộc ngọc. Kể cũng ngượng, nhưng... giá mà ông ta trông sạch sẽ một tí, đỡ ghê tay !

Câu hỏi :

Em hãy nêu nhận xét và so sánh hành vi của các nhân vật trong tình huống trên để thấy ai có lòng yêu thương con người chân chính.

12. Hãy tìm một số câu ca dao, tục ngữ nói về lòng yêu thương con người trong kho tàng ca dao, tục ngữ của dân tộc ta.

.....
.....

- 13.** Em hãy kể lại một việc làm thể hiện lòng yêu thương con người của em hoặc của người khác mà em biết và nói lên cảm nghĩ của mình.

.....

.....

.....

.....

.....

II – TRUYỆN ĐỌC

Một câu chuyện về tình yêu thương

Khi Thu Hiền quyết định đứng ra bảo trợ cho một cậu thủ khoa nghèo xứ Huế trong suốt những năm đại học, để cậu ấy có thể yên tâm lo chuyện đèn sách, nhiều người đã gọi điện hỏi chị, rằng chị có phải là một "đại gia" giàu có hay không ? Sự thực thì chị chỉ là một người phụ nữ trẻ hết sức bình thường. Chị vẫn phải ở nhà thuê, vẫn còn những nỗi lo mưu sinh như rất nhiều người bình thường khác. Nhưng chị đã trải qua một tuổi thơ khó khăn và đầy vất vả để có được ngày hôm nay. Chị hiểu nỗi nhọc nhằn của những người học trò nghèo trên con đường học vấn. Sự đồng cảm và mong ước về việc cậu thủ khoa nghèo ấy sẽ không vì hoàn cảnh mà lỡ dở chuyện học hành chính là lí do giúp đỡ của chị.

Nguyễn Đức Hiếu là một cậu học trò nghèo xứ Huế. Mẹ Hiếu mất từ năm 2005. Bố Hiếu – ông Nguyễn Đức Đề một mình sống cảnh "gà trống nuôi con" từ đó đến giờ. Thương hai đứa con trai chăm chỉ học hành, ngày ngày ông Đề vẫn đi bán từng que kem khắp các hang cùng ngõ hẻm của thành phố Huế, để kiếm tiền nuôi con ăn học. Hiếu cũng phải phụ giúp cha để lo chuyện cơm áo cho cả gia đình. Nhưng Hiếu vẫn luôn là cậu học trò ngoan, học giỏi ở Trường Phổ thông trung học Hai Bà Trưng (thành phố Huế). Khi Hiếu cùng lúc thi đỗ Trường Đại học Y Dược Huế (25,5 điểm) và là Thủ khoa Trường Đại học Sư phạm Huế (26,5 điểm), bố Hiếu là người tự hào hơn cả về con trai mình. Nhưng trong niềm tự hào đó có cả những nỗi lo nặng trĩu : lo vì không biết kiếm đâu đủ tiền lo cho con nhập học ; lo vì không biết làm thế nào để nuôi con trong suốt những năm đại học vốn kém.

Trần Thị Thu Hiền đã tình cờ đọc được câu chuyện về hoàn cảnh khó khăn của cậu Thủ khoa xứ Huế Nguyễn Đức Hiếu. Chị tìm thấy trong đó sự đồng cảm lạ lùng và chị quyết định trở thành người bảo trợ cho Hiếu, để Hiếu có thể gặt bò női lo cơm áo, toàn tâm toàn ý lo chuyện đèn sách. Thu Hiền sinh năm 1978. Chị là con gái trong một gia đình công nhân nghèo ở thành phố Vinh (Nghệ An). Khi Thu Hiền 8 tuổi, mẹ chị bị đổ cả nỗi nước đang sôi sùng sục trên bếp vào người, dẫn đến bỏng toàn thân. Bà đã phải nằm ở Bệnh viện Nghệ An suốt một năm trời. Bao nhiêu tài sản trong gia đình, bố chị đều phải lần lượt bán đi để có tiền chữa bệnh cho mẹ. Chị không có tuổi thơ, không được sống những ngày thơ ấu hồn nhiên như những đứa trẻ khác cùng trang lứa, nhưng chị không bao giờ cho phép mình từ bỏ con đường học hành. Ngày chị thi đỗ vào Học viện Tài chính (hệ Cao đẳng), nhiều người rất ngỡ ngàng. Họ không hề biết rằng chị đã tranh thủ từng kẽ hở thời gian trong suốt những ngày thơ ấu của mình, để vừa học hành, vừa kiếm tiền nuôi sống gia đình.

Chị tâm sự : "Trước khi quyết định giúp đỡ Hiếu, tôi đã từng giúp đỡ một sinh viên trường Y cũng có hoàn cảnh đặc biệt khó khăn. Tôi coi cô bé đó như em gái mình và hạnh phúc vì giờ cô ấy đã có một công việc tốt, tại một bệnh viện lớn, đã có chồng con và sống rất hạnh phúc. Tôi rất phục những người thông minh, có chí học hành. Tôi không dành lòng để một người như Hiếu có thể lỡ dở tương lai chỉ vì những khó khăn vật chất. Hiếu có hỏi tôi là điều kiện để tôi giúp em là gì. Tôi nói, chỉ mong em sẽ luôn là em như bây giờ, luôn nỗ lực phấn đấu, luôn vươn lên trong cuộc sống. Tôi mong sau này khi em đã trưởng thành, đã cứng cỏi, em hãy giúp đỡ những người khác có hoàn cảnh giống mình".

(CAND Online)

Câu hỏi :

1/ Vì sao chị Thu Hiền nhận giúp đỡ một thủ khoa nghèo xứ Huế trong suốt những năm học đại học ?

2/ Em có suy nghĩ gì về việc làm của chị Thu Hiền ?